

Chapter

2

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการผู้นำทางการเมือง แบบมีอำนาจเต็มของสังคมไทย

Factors Affecting the Need for Full-Power Political Leadership in Thai Society

---

ไพฑูรย์ โภธิสว่าง (Paithoon Bhothisawang)*
วิเชียร ตันศิริคงคล (Vichien Tansirikongkhon)**

-
- * รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Assoc. Prof. Dr., Department of Political Science at Faculty of Political Science and Law, Burapha University
- ** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร., อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Asst. Prof. Pol. Capt. Dr., Department of Political Science at Faculty of Political Science and Law, Burapha University

บทคัดย่อ

สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ได้เกิดการรัฐประหารขึ้นในประเทศไทย โดยกองกำลังทหารได้เข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง แต่มีประชาชนไทยจำนวนหนึ่งได้มาแสดงความคิดเห็นและชื่นชมต่อผู้นำใหม่ที่มาจากทหารที่มีอำนาจมาก สามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด เรียกว่า “ผู้นำที่มีอำนาจเต็ม” การวิจัยนี้ จึงสนใจว่าสังคมไทยชื่นชอบหรือต้องการผู้นำทางการเมืองแบบใด เพราะเหตุใด การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความต้องการในแบบผู้นำทางการเมืองของสังคมไทยและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความต้องการในผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มของสังคมไทย จากนั้นนำมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์เพื่อพยากรณ์ว่าแบบผู้นำที่สังคมไทยต้องการนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยใดหรือตัวแปรใด มีขนาดปริมาณมากน้อยเพียงใด และมีทิศทางอย่างไร จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 4 ภาค 77 จังหวัด รวมจำนวน 443 ตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนและอื่น ๆ ผลการวิจัย พบว่า สังคมไทยชื่นชอบหรือต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็มมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 58.17 (เต็ม 100) ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการในผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม มีสาเหตุเนื่องมาจาก 4 ปัจจัย คือ ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม รองลงมาคือ อายุของผู้ตอบ ลำดับต่อมาคือ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง และลำดับสุดท้ายคือ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ในกรณีหลังนี้สมการมีค่าเป็นลบ แสดงว่า สังคมไทยมองว่าส่งผลในทางที่ไม่ดีต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ค่าความต้องการผู้นำแบบนี้เป็นไปในทางที่ลดลง โดยผลการวิเคราะห์นี้กำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ 95% ซึ่งสามารถพิจารณาขนาดและทิศทางได้จากสมการ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 & \text{ความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม} \\
 & = 21.71 + .28 \text{ ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม} \\
 & \quad + .26 \text{ อายุของผู้ตอบ} \\
 & \quad + .24 \text{ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง} \\
 & \quad - .18 \text{ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ}
 \end{aligned}$$

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัยนี้ คือ สำหรับผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม เพื่อให้คะแนนความชื่นชอบหรือความต้องการมีมากขึ้นอย่างยั่งยืน ควรจะต้องเพิ่มความสามารถในการรักษาความสงบเรียบร้อยให้สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ควรเพิ่มความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมืองโดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน และการยอมรับจากต่างประเทศมาประกอบด้วย และควรปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนโดยการเพิ่มความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้มากขึ้น ควรเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ ควรจัดทำโครงการที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ที่มีอายุมาก เพราะเป็นผู้ที่มีแนวโน้มชื่นชอบผู้นำแบบมีอำนาจเต็มและควรคิดค้นนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน “ที่โดนใจ” ที่ประชาชนไม่รู้ลืม สำหรับนักวิจัย ควรนำวิธีการวิจัยนี้ ไปทำซ้ำหรือดัดแปลงหรือขยายขอบเขตการวิจัยหรือเจาะลึกให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยนี้มาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ต่อไป

คำสำคัญ: ผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม/ ปัจจัยที่มีผล/ ความต้องการแบบผู้นำ

Abstract

From 2017, May 22nd there was a coup d'état in Thailand by the military take over from the democratically elected government. But many Thai people have come to congratulate and welcome to new leader from powerful military, can be decided decisively called "Full Power" This research is interested in what types of leader that Thai society likes or wants.

This research aims to identify the Full- Power political leadership type that Thai society wants and then create a mathematical equation to know what kind of leadership that Thai society wants, depends on what factors, how much and how is the direction. The 4 region were randomly selected from 77 provinces, the total electoral sample of 443 samples were analysis by stepwise multiple regression analysis and other. The research found that Thai society wants or desires a full power leader (authoritarian or totalitarian) with an average of 58.17 (Full 100). Factors that affect the need of full power leadership are caused by 4 factors, first are the ability to organize society. Secondly, is the respondent's age and next is the ability to solve the political situation and the last one is the ability to create economic growth but there is a negative value in the equation, showed that Thai society having a negative effect on the full power leadership in the economic growth of the country. This leads the decrease in demand for this leadership. The result of this analysis set a reliability level of 95% can be determined the

quantity and direction by the following equation.

$$\begin{aligned} & \text{Want Full Power Leadership} \\ & = 21.71 + .28 \text{ Social.order.ability} \\ & \quad + .26 \text{ Age} \\ & \quad + .24 \text{ Political.situation.solution} \\ & \quad - .18 \text{ Economic.growth.ability} \end{aligned}$$

The suggestions from this research are for full power political leaders to rate the liking level or the demand to growing up more and more it should enhance the ability to resolve political situations by consider about people’s right or freedom of expression and international acceptance includes. Should solve the weakness by increasing the capacity of the country to increase its economic growth and it should enhance the ability to solve terrorism and corruption problems in the government. It should have a program that is beneficial to older people because they are more likely about full power leader and should be devised policies that are beneficial “Be to one’s taste” to the people which is unforgettable. For researchers should use this method of research to replicate, modifies or expanded, or further explored to use this research into a new political theory.

Keywords: Full- Power Political Leader/ Factors Affecting/ Need for Leadership

บทนำ

ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่คนคนหนึ่งสามารถใช้ศิลปะในการโน้มน้าวผู้อื่นให้ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำมีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ กันขึ้นอยู่กับเป้าหมายของงานหรือกิจกรรม ปัญหา สถานการณ์และกลุ่มที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ผู้นำต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มาเกี่ยวข้อง (พรทิพย์ อัยยิมพันธ์, 2547, หน้า 68; Den Hartog & Koopman, 2001; Muchinsky, 2003; Greenberg & Baron, 2000) ผู้นำมีหน้าที่ตัดสินใจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรทุกชนิด รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิผล โดยผู้นำมีหน้าที่ในการวางแผนเพื่อการพัฒนา การจัดทำงบประมาณ การจัดทำและบริหารการเงิน การเสริมสร้างและรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทุกบทบาทหน้าที่ของผู้นำจะต้องมีแบบภาวะผู้นำเข้ามาเกี่ยวข้อง (มัลลิกา ต้นสอน, 2544, หน้า 47; ธวัช บุญยมณี, 2550; Hoy & Miskel, 2001; Cardona, 2000; Fry, 2003; Goodwin, Wofford & Whittington, 2001) ผู้นำทางการเมืองมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางการเมืองในบริบทของการเมืองไทย ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองที่ยึดติดตัวบุคคลอยู่ค่อนข้างสูง

ผู้นำทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศและความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองมาโดยตลอด แม้ปัจจุบันท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองในเชิงพัฒนาประเทศอย่างรวดเร็ว ผู้นำทางการเมืองก็ยังคงถือว่าเป็นตัวสำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่ผ่านมามีผู้นำการเมืองไทยล้วนแล้วแต่เป็นบุคคลในแวดวงการเมืองเดิม และมีลักษณะการสืบต่ออำนาจโดยสายโลหิต ซึ่งก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากในสังคมไทย นักการเมืองบางคน

ก็ได้รับความชื่นชอบจากประชาชน บางคนก็ไม่ได้รับความชื่นชอบจากประชาชน หรือความชื่นชอบทางการเมืองต่อผู้นำทางการเมืองอาจจะขึ้นหรือลงก็ได้ ความชื่นชอบทางการเมืองของประชาชนต่อรัฐบาลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สาธารณชนเกิดพลังร่วมขับเคลื่อนตอรับนโยบายของรัฐบาล ความชื่นชอบทางการเมืองเป็นประเด็นสำคัญที่ทุกฝ่ายในสังคมให้ความสนใจ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมือง ข้าราชการ และฝ่ายประชาชน ประเด็นที่มีผลต่อความชื่นชอบของประชาชนต่อรัฐบาลหรือต่อผู้นำทางการเมือง เป็นต้นว่า ผลงานของรัฐบาล การทำงานด้านการตรวจสอบปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน การส่งเสริมระบบคุณธรรมของรัฐบาล ความสามารถในการแก้ปัญหาใกล้ตัวที่ทำให้ประชาชนเดือดร้อน เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหายาเสพติด การจัดระเบียบสังคม ฯลฯ รัฐบาลต้องเอาใจใส่ในปัญหาความเดือดร้อนที่ใกล้ตัวของประชาชนให้มากขึ้น ซึ่งจะทำความชื่นชอบทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองอยู่ในระดับสูงขึ้น โดยส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพความมั่นคงของรัฐบาลด้วย อันสะท้อนให้เห็นถึงภาวะผู้นำของผู้นำทางการเมือง เนื่องจากเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ได้เกิดการรัฐประหารขึ้นในประเทศไทย โดยกองกำลังทหารได้เข้ายึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง แต่มีคนไทยจำนวนหนึ่งได้มาแสดงความยินดี (วิกิพีเดีย, 2557) ขึ้นขอบและยอมรับต่อผู้นำรัฐบาลใหม่ (สวนดุสิตโพล, 2557, หน้า 1; บุศรา นิยมเวช, 2559, หน้า 11) ที่มาจากทหารที่มีอำนาจมาก ตามมาตรา 44 “อำนาจพิเศษ” ต่าง ๆ ครอบคลุมทุกด้าน สามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด เรียกว่า “ผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม” (เดลินิวส์, 2557; สำนักข่าวอิศรา, 2557; กระจุกดอกทศอม, 2557) การวิจัยนี้ จึงสนใจว่าสังคมไทยชื่นชอบหรือต้องการผู้นำทางการเมืองแบบใด เพราะเหตุใด โดยมีคำถามการวิจัยว่า “ความต้องการผู้นำทางการเมืองของสังคมไทยเป็นแบบใด มากน้อยเพียงใด ความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มของสังคมไทยเป็นอย่างไร และมีปัจจัยใด

ที่มีความสัมพันธ์กับแบบผู้นำทางการเมืองนั้น หรืออาจกล่าวง่าย ๆ ได้ว่า “คนไทยต้องการผู้นำแบบนี้ เพราะเหตุใดกันแน่”

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความต้องการในผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มของสังคมไทย
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อความต้องการในผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์และตัวแบบความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความต้องการในผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม

แนวคิด ทฤษฎี

ความต้องการของมนุษย์

ความต้องการของมนุษย์ที่น่าสนใจ คือ เรื่องความต้องการตามลำดับขั้น (Hierarchical Needs) ของมาสโลว์ (Maslow, 1954, pp. 91-92) ซึ่งอธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการเป็นไปตามลำดับขั้น 5 ชั้น คือ ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เช่น อาหาร ทางเพศ การขับถ่าย เป็นต้น ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety or Security Needs) เช่น ที่อยู่อาศัย ที่ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย โรคภัยไข้เจ็บ การมีงานทำ การประกอบอาชีพ การมีรายได้ที่มั่นคง เป็นต้น ความต้องการได้รับเกียรติและการยกย่อง (Esteem Needs) เช่น การได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การมีชื่อเสียง เป็นต้น ความต้องการบรรลุเป้าหมายของตนเอง (Self - Actualization Needs) เช่น ความฝันตามเป้าหมายของชีวิต ความต้องการบรรลุถึงหลักคำสอนศาสนา เป็นต้น ความต้องการในผู้นำทางการเมืองก็จะสะท้อนมาจากพื้นฐาน 5 ชั้นนี้เช่นกัน ผู้นำที่สามารถทำให้เขาได้รับใน 5 ชั้นนี้ เขาก็จะต้องการและชื่นชอบ

แนวคิดของเลน (Lane, 1964)ได้อธิบายเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่เป็นแรงจูงใจให้คนเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองดังนี้

- 1) มนุษย์ต้องการผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือทางวัตถุ เช่น รายได้ทรัพย์สิน ความมั่นคงทางเศรษฐกิจซึ่งคาดหวังว่าจะได้มาด้วยวิธีการทางการเมือง
- 2) มนุษย์มีความต้องการทางจิตใจ อันได้แก่ ความต้องการในมิตรภาพความรัก ความผูกพันกับคนอื่น
- 3) มนุษย์ต้องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ความรู้เกี่ยวกับที่มาของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อพวกเขา
- 4) มนุษย์ต้องการลดแรงกดดันภายในจิตใจ
- 5) มนุษย์มีความต้องการแสวงหาอำนาจเหนือคนอื่น
- 6) มนุษย์ต้องการที่จะปกป้องรักษาและเพิ่มพูนความรู้สึกที่มีเกียรติให้กับตนเอง การที่คนจะต้องการหรือชื่นชอบผู้นำแบบไหนก็ขึ้นอยู่กับการประเมินว่าผู้นำแบบไหน จะสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ ยังมีฐานในการวิเคราะห์พฤติกรรมการเลือกตั้ง หรือปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมกลางคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสามารถนำมาเทียบเคียงกับความต้องการและชื่นชอบในตัวผู้นำทางการเมือง ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มองเชิงตัวแปรสังคมเศรษฐกิจ (Social and Demographic Factors or Socio - economic Status) หรือกลุ่มที่มองถึงตัวแปรที่เป็นตัวกำหนด (Deterministic Factors) กลุ่มที่มองเชิงจิตวิทยา (Psychological Factors) กลุ่มที่มองเชิงเศรษฐศาสตร์ (Economic Model) หรือกลุ่มที่ศึกษาถึงสำนึกในเชิงเหตุผล (Consciously Rational Theories) นั้น ก่อนการตัดสินใจเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิออกเสียงจะพิจารณาจากผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง ว่าได้ตามเป้าหมายของตนเองหรือไม่ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกลางคะแนนเสียงเลือกตั้งรวมทั้งความต้องการและชื่นชอบในตัวผู้นำทางการเมืองด้วยว่า ผู้นำแบบใดจะทำให้ตนเองได้ประโยชน์ตามที่ตนเองต้องการ

แนวคิดทฤษฎีระบบ เป็นแนวคิดที่พิจารณาเชิงระบบว่าสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงนั้นรอบด้าน ทั้งปัจจัยจากในประเทศและนอกประเทศ ทั้งทางด้านสังคมการเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ล้วนแล้วแต่มีผลต่อความต้องการหรือความชื่นชอบในแบบผู้นำทางการเมือง และหากเปรียบกับการเลือกตั้งก็คือ ในสถานการณ์ช่วงนั้น ควรจะเลือกผู้ใด กลุ่มใด โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ รอบด้าน อาจสนใจในตัวผู้สมัคร หรือนโยบายพรรคการเมือง หรือภาพพจน์โดยรวม ๆ ในขณะนั้น ก่อนที่จะตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้ใคร (สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527)

แบบผู้นำทางการเมือง

มหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสนใจและทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้นำ โดยทำการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้นำที่มีประสิทธิภาพซึ่งผลสรุปที่สำคัญ คือ ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตยและผู้นำแบบเผด็จการ (Democratic Leadership-Autocratic Leadership) ผู้นำแบบประชาธิปไตยนิยมกระจายอำนาจ มอบหมายงานให้สมาชิกและเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในทางตรงกันข้าม ผู้นำแบบเผด็จการมักนิยมใช้ดุลยพินิจและการตัดสินใจด้วยตนเอง และมักไม่เปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เลวิน (Lewin, 1939, pp. 271-301) ได้แบ่งภาวะผู้นำ 3 แบบ คือ

- 1) พฤติกรรมแบบเผด็จการ (Autocratic) ผู้นำที่สั่งการหรือออกคำสั่งใด ๆ โดยให้รวมอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ผู้นำจำกัด การมีส่วนร่วมของลูกน้อง
- 2) พฤติกรรมแบบประชาธิปไตย (Democratic) ผู้นำเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รับฟังความคิดเห็นส่วนรวม ทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารแบบ 2 ทาง มอบอำนาจให้ลูกน้องได้กระทำการโดยไม่ต้องรอคำสั่ง
- 3) พฤติกรรมแบบเสรีนิยม (Laissez Faire) ผู้นำที่ปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำตามใจชอบ ผู้นำใช้อำนาจควบคุมบังคับบัญชาน้อยมาก การแก้ไข

ปัญหาต่าง ๆ แทบจะไม่มีบทบาทผู้นำเลย จะไม่มีการกำหนดเป้าหมายที่แน่นอน ไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีระเบียบ ลักษณะผู้นำแต่ละแบบจะสร้างบรรยากาศในการทำงานที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเลือกใช้ลักษณะผู้นำแบบใดย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสถานการณ์ด้วย

ไลเคิร์ต (Likert, 1967, pp.126-127) และสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยมิชิแกนทำการวิจัยด้านภาวะผู้นำ โดยแบ่งลักษณะผู้นำเป็น 4 แบบ คือ 1) แบบเผด็จการใช้อำนาจมาก (Exploitive - Authoritative) ผู้บริหารใช้อำนาจเผด็จการสูง ไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชาเล็กน้อย บังคับบัญชาแบบขู่เข็ญมากกว่าการชมเชย การติดต่อสื่อสารเป็นแบบทางเดียวจากบนลงล่าง การตัดสินใจอยู่ในระดับเบื้องบนมาก 2) แบบเผด็จการใช้อำนาจมีเมตตา (Benevolent - Authoritative) ปกครองแบบพ่อปกครองลูก ให้ความไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชา จูงใจโดยการให้รางวัล แต่บางครั้งขู่ลงโทษ ยอมให้การติดต่อสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนได้บ้าง รับฟังความคิดเห็นจากผู้ใต้บังคับบัญชาบ้าง และบางครั้งยอมให้การตัดสินใจแต่อยู่ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของผู้บังคับบัญชา 3) แบบประชาธิปไตยปรึกษาหารือ (Consultative - Democratic) ผู้บริหารจะให้ความไว้วางใจ และการตัดสินใจแต่ไม่ทั้งหมด จะใช้ความคิดและความเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ ให้รางวัลเพื่อสร้างแรงจูงใจ จะลงโทษนาน ๆ ครั้ง และใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม มีการติดต่อสื่อสารแบบ 2 ทาง จากระดับล่างขึ้นบนและจากระดับบนลงล่าง การวางนโยบายและการตัดสินใจจากระดับบน ขณะเดียวกันก็ยอมให้การตัดสินใจบางอย่างอยู่ในระดับล่าง ผู้บริหารเป็นที่ปรึกษาในทุกด้าน 4) แบบประชาธิปไตยมีส่วนร่วม (Participative - Democratic) ผู้บริหารให้ความไว้วางใจ และเชื่อถือผู้ใต้บังคับบัญชา ยอมรับความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ มีการให้รางวัลตอบแทนเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่กลุ่ม มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตั้งจุดประสงค์ร่วมกัน มีการประเมินความก้าวหน้า มีการติดต่อสื่อสาร

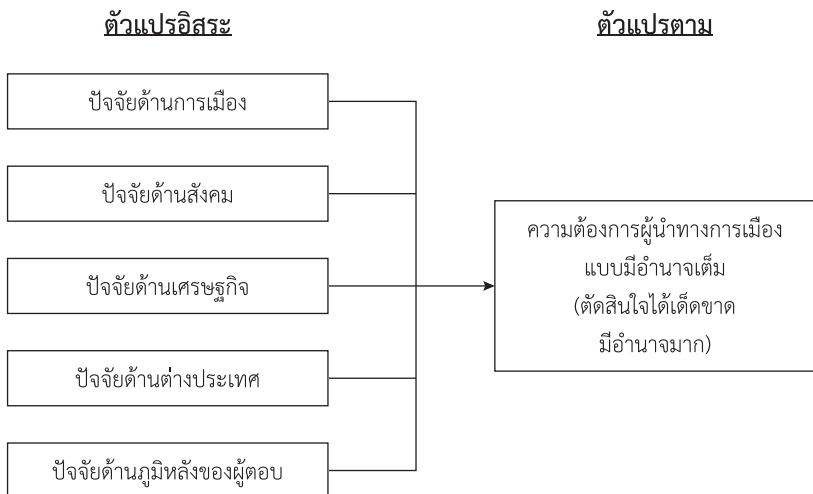
การแบ่งแบบผู้นำทางการเมืองที่ใช้ในการวิจัย

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแบบผู้นำในองค์การ เป็นลักษณะภาวะผู้นำที่ปรากฏอยู่ในองค์การทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วไป แต่เมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับแบบผู้นำทางการเมืองไทยก็ต้องมีการปรับปรุงแนวคิดใหม่ให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมของผู้นำ ที่มาของอำนาจผู้นำ วิธีการใช้อำนาจของผู้นำ ประกอบกับสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ที่แตกต่างกันและอยู่เหนือองค์การโดยทั่วไป ที่มักจะมีสภาพการณ์เป็นปกติราบเรียบ ต่างจากสภาพการเมืองที่มักมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา โดยในการวิจัยนี้ได้กำหนดรูปแบบของผู้นำออกเป็น 2 แบบกว้าง ๆ เพื่อให้สามารถแยกความแตกต่างได้อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนคลุมเครือ คือ แบบที่มีอำนาจมาก ตัดสินใจได้เด็ดขาด ที่สังคมไทยมีความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อเรียกว่า “ผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม” คำว่า “ผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม” (Full Power Leadership) เป็นคำใหม่ที่ถูกนำมาใช้เมื่อทหารเข้ายึดอำนาจการปกครองและการบริหารประเทศจากรัฐบาลพลเรือนที่มาจากการเลือกตั้งแล้วประกาศว่า มีอำนาจเต็มในการบริหารจัดการประเทศในทุก ๆ ด้าน เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวที่มีกฎหมายมาตราต่าง ๆ มารองรับอำนาจนั้น ๆ ลักษณะที่มาของอำนาจ รูปแบบพฤติกรรมการใช้อำนาจจะเป็นแบบสั่งการ ตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด คัดค้านไม่ได้ สามารถสั่งจับกุมคุมขังผู้ฝ่าฝืนได้ (บางคนอาจจัดประเภทผู้นำ ว่าเป็นผู้นำแบบเผด็จการ) และอีกแบบหนึ่งคือ เป็นผู้นำแบบมีอำนาจน้อย มีหลายฝ่ายถ่วงดุล คานอำนาจ มีรูปแบบการใช้อำนาจใกล้เคียงกับผู้นำแบบประชาธิปไตยที่กล่าวไว้ตามแนวคิดข้างต้น ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้ในความหมายที่ใกล้เคียงกับที่เป็นอยู่ในสังคมไทย และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี จึงเรียกว่า “ผู้นำทางการเมืองแบบประชาธิปไตย (Democratic Leadership)” ซึ่งในการวิจัยนี้มุ่งเฉพาะผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม

เท่านั้น สิ่งที่น่าจะนำมาพิจารณาอย่างหนึ่งก็คือ ในทฤษฎีภาวะผู้นำที่จะทำให้งานประสบผลสำเร็จนั้น มักจะโน้มเอียงมาทางแบบผู้นำตามสถานการณ์หรือตามเงื่อนไข กล่าวคือ ไม่มีแบบใดที่ทำให้ประสบผลสำเร็จได้ตลอดไป ต้องปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ขององค์การและผู้ตามในขณะนั้น ในการเมืองไทยก็เช่นเดียวกัน มีสถานการณ์การเมืองต่าง ๆ เกิดขึ้นเสมอและรุนแรง แบบผู้นำทางการเมืองก็ต้องปรับเปลี่ยนไปให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ (หรือไม่อย่างไร)

กรอบแนวคิดการทํารว้จย

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้นำภาวะผู้นำ แบบผู้นำ การวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็น ปัจจัยที่สัมพันธ์หรือมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดของการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยนี้ได้นำผลของการสำรวจ ทบทวน แนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วนำมาประมวล วิเคราะห์ จนสุดท้ายได้นำผลการวิจัยและข้อค้นพบเหล่านั้นนำมาตั้งเป็นสมมติฐานของการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัย 5 ด้าน 16 สมมติฐาน ดังต่อไปนี้ ปัจจัยด้านการเมือง ได้แก่ สมมติฐานที่ 1 บทบาทและนโยบายที่เป็นประโยชน์ของรัฐบาลและพรรคการเมืองมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมืองมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 3 สิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 4 ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม มีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 5 ปริมาณและความถี่ของการชุมนุมทางการเมืองมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 6 การจลาจลทางการเมืองและการก่อการร้ายมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ สมมติฐานที่ 7 การอบรมกล่อมเกลาค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคมไทยมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 8 การทุจริตคอร์รัปชันในรัฐบาลและวงราชการมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 9 ยาเสพติด บ่อนการพนัน ผู้มีอิทธิพลการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 10 ความขัดแย้ง และแตกแยกในสังคมไทยมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ สมมติฐานที่ 11 ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 12 ความเสื่อมถอยและความตกต่ำทางเศรษฐกิจมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง ปัจจัยด้านต่างประเทศ ได้แก่ สมมติฐานที่ 13 การยอมรับ เชื่อถือจากต่างประเทศ

และมหาอำนาจมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 14 การลงโทษ บอยคอต และตัดความช่วยเหลือจากต่างประเทศมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง ปัจจัยด้านภูมิหลังของผู้ตอบ ได้แก่ สมมติฐานที่ 15 อายุของผู้ตอบ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สมมติฐานที่ 16 ภูมิลาเนา เขตที่พักอาศัย เพศของผู้ตอบ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลักของผู้ตอบที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมืองแตกต่างกัน

วิธีการวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้ได้คำตอบตามคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นการทดสอบสมมติฐานด้วย จึงได้กำหนดพื้นที่ในประเทศไทยทั้ง 4 ภาคจาก 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร รวมเป็น 77 จังหวัด และแบ่งย่อย ๆ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับกรุงเทพมหานครออกมาให้เด่นชัดขึ้น โดยให้กระจายไปในจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ในภูมิภาคนั้น ๆ การคำนวณหาขนาดตัวอย่างจากประชากร การวิจัยคือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งประเทศ จำนวน 49,698,934 คน ผู้วิจัยได้ใช้ตารางหรือสูตรการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane, 1967, pp. 886-887; Yamane, 1973, p. 726) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ หรือมีความคลาดเคลื่อน 5 เปอร์เซ็นต์ คือเมื่อมีขนาดของประชากรจำนวนมากเกิน 100,000 ไปจนถึงไม่มีที่สิ้นสุด (Infinity) จะกำหนดขนาดตัวอย่างเป็น 400 โดยที่ต้องเก็บข้อมูลให้มีลักษณะการเป็นตัวแทน และกระจายโดยทั่วถึง การสุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิที่มีสัดส่วน (Proportional stratified Sampling) เก็บข้อมูลจากทุกภาค แจกแบบสอบถามโดยสุ่มเลือกตัวอย่างในแต่ละจังหวัดทุกจังหวัด และทุกเขตให้ได้จำนวนตามสัดส่วนของประชากรตามที่คำนวณได้

โดยให้มีการกระจายไปตามอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ทั้งนี้ให้มีอาชีพต่าง ๆ ที่มีบทบาทในสังคมคละกันไป เพื่อให้เกิดการกระจายตามหลักความน่าจะเป็น ให้ได้มากที่สุด และเก็บข้อมูลจริงในพื้นที่ เพื่อไว้เล็กน้อย 1-2 ตัวอย่าง ในบางจังหวัด แต่ก็ยังคงสัดส่วนตามประชากรของแต่ละภูมิภาคไว้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น จำนวนตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้ มีทั้งสิ้น 443 ตัวอย่าง เป็นดังต่อไปนี้ 1) เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากภาคเหนือ (แม่ฮ่องสอน อุทัยธานี ลำพูน อุดรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา ตาก พิจิตร สุโขทัย กำแพงเพชร ลำปาง พิษณุโลก เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ เชียงราย เชียงใหม่) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 85 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.2 2) เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากภาคกลาง (สมุทรสงคราม สิงห์บุรี นครนายก อ่างทอง ชัยนาท เพชรบุรี สมุทรสาคร สระบุรี ลพบุรี พระนครศรีอยุธยา นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 72 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.3 3) เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากภาคตะวันออก (ตราด ปราจีนบุรี จันทบุรี สระแก้ว ระยอง ฉะเชิงเทรา ชลบุรี) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 31 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7 4) เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากภาคใต้ (ระนอง พังงา สตูล ภูเก็ต กระบี่ ยะลา ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง ตรัง ปัตตานี นราธิวาส สงขลา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 66 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 14.9 5) เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรืออีสาน (มุกดาหาร อำนาจเจริญ หนองบัวลำภู ยโสธร เลย นครพนม หนองคาย (รวม บึงกาฬ) มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุดรธานี บุรีรัมย์ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครราชสีมา) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 149 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.6 6) เก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากกรุงเทพมหานคร ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 40 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9

การสร้างเครื่องมือวัด

ในการวิจัยนี้ได้สร้างแบบสอบถาม โดยได้เลือกแบบการวัดแบบนามมาตร (Nominal Scale) แบบจัดอันดับมาตรา (Ordinal Scale) และแบบอัตราส่วนมาตรา (Ratio Scale) สำหรับการวัดข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านภูมิหลังของบุคคลผู้ตอบ และได้เลือกแบบการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale) สำหรับการวัดข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านต่างประเทศ และใช้วัดระดับความต้องการในแบบผู้นำต่าง ๆ คือ ผู้นำแบบมีอำนาจเต็มและผู้นำแบบประชาธิปไตยที่ผู้ตอบจะเป็นผู้ให้ค่านำหนักเป็นตัวเลขนระหว่าง 0-100 ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรตามสำหรับการวิจัยนี้ การวิจัยนี้ได้ทำการทดสอบเครื่องมือวัดตามหลักวิชาการ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 62 ตัวอย่าง มาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1974) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มให้ได้จำนวนตามแต่ละจังหวัดที่ได้กำหนดไว้แล้ว ก็จะนำข้อมูลมาประมวลผลและทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) โดยใช้สถิติเพื่อการพยากรณ์และสร้างสมการทางคณิตศาสตร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์หาค่าถ้อยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เป็นหลัก โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือให้มีความเชื่อมั่น 95% ขึ้นไป ทั้งนี้ เพื่อให้ได้คำตอบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความต้องการหรือชื่นชอบในแบบผู้นำทางการเมืองนั้น ๆ ปัจจัยใดมีอิทธิพลมากน้อยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรก็ตาม มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันในเชิงสาเหตุและผล (Causal Relationship) อย่างไรก็ตาม นอกจากนั้น ยังมีการใช้สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson r)

เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ในส่วนของปัจจัยด้านภูมิหลังของบุคคลผู้ตอบ ผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะตัวแปรที่คาดว่าประชาชนจะสามารถเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นได้ เช่น รายได้ มาวิเคราะห์ด้วย อีกทั้งได้นำตัวแปรอายุของผู้ตอบมาร่วมวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เนื่องจากเป็นตัวแปรที่แสดงถึงความอาวุโส ความเป็นผู้ใหญ่ ความคงแก่เรียน ผ่านร้อนผ่านหนาวมากกว่า มีประสบการณ์มากกว่าที่อาจมีผลต่อความต้องการหรือความชื่นชอบในแบบผู้นำทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์อื่น ๆ ด้วย คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA), ที-เทสต์ (t-test), ไคสแควร์ (Chi-square) ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ เพื่อทดสอบความแตกต่าง เพื่อหาความสัมพันธ์ และเพื่อพรรณนาให้เข้าใจข้อมูลพื้นฐาน ภูมิหลัง ความเป็นมาต่าง ๆ

ผลการวิจัย

ในการวิจัยนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการหลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลจาก 4 ภาค (หรือ 6 ภาค) แล้ว ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) โดยใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05 เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ส่วน เรียงลำดับดังนี้

1. ความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม คือ กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามชื่นชอบหรือต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม (Want Full Power Leadership) ที่สามารถตัดสินใจได้เด็ดขาด มีค่าเฉลี่ยของคำตอบเท่ากับ 58.17 จาก 100 คะแนนเต็ม ถือว่าไม่สูงมาก

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม คือ

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม (Want Full Power Leadership) มีสาเหตุเนื่องมาจาก 4 ตัวแปร หรือ 4 ปัจจัย คือ ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม (Social order ability) รองลงมาคือ อายุของผู้ตอบ ซึ่งถ้าเป็นผู้ที่มีอายุยิ่งสูงมากก็มีแนวโน้มที่จะต้องการหรือชื่นชอบผู้นำแบบมีอำนาจเต็มมากขึ้น ลำดับต่อมาคือ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง (Political situation solution) และลำดับสุดท้ายคือ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth ability) แต่ในสมการมีค่าเป็นลบ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมองว่าส่งผลในทางที่ไม่ดีต่อความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้ค่าความต้องการหรือความชื่นชอบผู้นำแบบนี้เป็นไปในทางที่ลดลงหรือในทางตรงกันข้าม โดยผลการวิเคราะห์นี้กำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ 95 % หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยสามารถพิจารณาปริมาณ ขนาดและทิศทางได้จากสมการที่ 4.3.2 ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{ความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม} \\ & = 21.71 + .28 \text{ ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม} \\ & \quad + .26 \text{ อายุของผู้ตอบ} \\ & \quad + .24 \text{ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง} \\ & \quad - .18 \text{ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทาง} \\ & \quad \quad \text{เศรษฐกิจ} \end{aligned}$$

ปัจจัยอื่นตามสมมติฐานและกรอบการวิจัยนอกเหนือจากนี้ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ความแปรปรวน ที-เทสต์ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และโคสแควร์ ถือว่าไม่ผิดต่อความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม จะไม่นำมากล่าวถึงอีก

2.1.1 ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม (Social order ability) นั้น ขึ้นอยู่กับหรือมีสาเหตุเนื่องมาจาก 2 ตัวแปรหรือ 2 ปัจจัย คือ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง (Political situation solution) และสถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด บ่อนการพนัน ผู้มีอิทธิพลและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม (Drugs, casino, magnate, destruction natural resources) ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยสามารถพิจารณาปริมาณ ขนาดและทิศทางได้จากสมการที่ 4.4.1 (1) ดังนี้

ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม

$$= 27.51 + .55 \text{ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์} \\ + .09 \text{ สถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด และอื่น ๆ}$$

2.1.2 ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม (Social order ability) ยังขึ้นอยู่กับหรือมีสาเหตุเนื่องมาจากอีก 1 ตัวแปรหรือ 1 ปัจจัย คือ สถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันในรัฐบาลและวงราชการ (Corruption officer government) ซึ่งเกิดขึ้นในสังคมไทยและในวงราชการไทย โดยสามารถพิจารณาปริมาณ ขนาด และทิศทางได้จากสมการที่ 4.4.1 (2) ดังนี้

ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม

$$= 61.56 + .19 \text{ สถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชัน}$$

2.1.3 ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง (Political situation solution) ขึ้นอยู่กับหรือมีสาเหตุเนื่องมาจาก 2 ตัวแปร หรือ 2 ปัจจัย คือ การจลาจลทางการเมืองและการก่อการร้าย (Riots, Insurgency, Terrorism) และสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันใน

รัฐบาล และวงราชการ (Corruption officer government) ซึ่งเกิดขึ้นในสังคมไทยและในวงการราชการไทย โดยสามารถพิจารณาปริมาณ ขนาด และทิศทางได้จากสมการที่ 4.4.2 (1) ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง} \\ & = 59.87 + .12 \text{ การจลาจลทางการเมือง} \\ & \quad + .10 \text{ สถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชัน} \end{aligned}$$

2.1.4 ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth Ability) ขึ้นอยู่กับ หรือมีสาเหตุเนื่องมาจาก 1 ตัวแปร หรือ 1 ปัจจัย คือ การยอมรับเชื่อถือจากต่างประเทศ และมหาอำนาจ (Foreign acceptance, trust) โดยสามารถพิจารณาปริมาณ ขนาดและทิศทางได้จากสมการที่ 4.4.3 (1) ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ} \\ & = 34.67 + .58 \text{ การยอมรับเชื่อถือจากต่างประเทศ} \end{aligned}$$

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม (Full Power Leadership) ขั้นตอนที่ 1 - 4 ของวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (ตัวแปรเรียงลำดับเป็นขั้นตอนและขนาดของอิทธิพล)

Variables Entered/ Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	social. order. ability		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).
2	age		Stepwise (criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100)
3	Political. political. situation. solution		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).
4	economic. growth. ability		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter <= .050, Probability-of-F-to-remove >= .100).

a. Dependent Variable: full power leadership

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1 (Constant) social.order.ability	33.751	5.713		5.908	.000
	.322	.073	.205	4.406	.000
2 (Constant) social.order.ability age	22.341	6.930		3.224	.001
	.311	.073	.198	4.278	.000
	.293	.102	.132	2.860	.004
3 (Constant) social.order.ability age political.situation.solution	17.823	7.260		2.455	.014
	.200	.091	.127	2.201	.028
	.286	.102	.129	2.800	.005
	.175	.087	.117	2.017	.044
4 (Constant) social.order.ability age political.situation.solution economic.growth.ability	21.711	7.435		2.920	.004
	.280	.097	.178	2.876	.004
	.265	.102	.120	2.591	.010
	.246	.092	.165	2.675	.008
	-.188	.084	-.135	-2.229	.026

a. Dependent Variable: full power leadership

แผนภูมิที่ 1 ผลการวิเคราะห์นี้สามารถนำมาเขียนเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า คนไทยที่ต้องการหรือชื่นชอบ
ผู้นำแบบมีอำนาจเต็มที่สามารถตัดสินใจได้เด็ดขาด
 เนื่องจากปัจจัย 4 ประการ คือ

- 1) +.28 ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม
- 2) +.26 อายุของผู้ตอบ (อายุสูงมีแนวโน้มชื่นชอบ)
- 3) +.24 ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง
- 4) -.18 ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
 (เป็นไปในทางตรงกันข้าม)

สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

Want Full Power Leadership

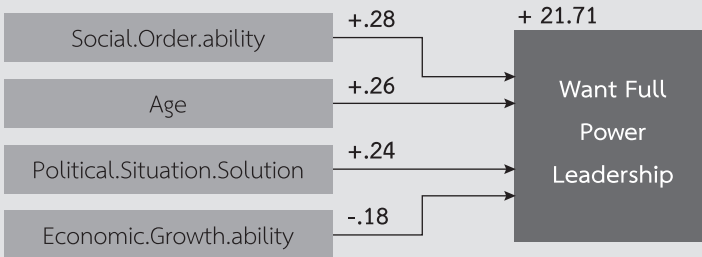
= 21.7 +.28 social.order.ability

+ .26 age

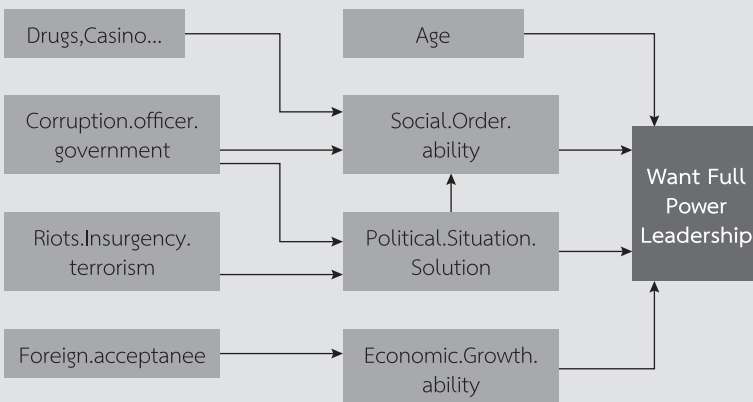
+ .24 Political.Situation.Solution

- .18 economic.growth.ability

และสามารถนำมาเขียนเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

แผนภูมิแสดงปัจจัยเชื่อมโยง ที่ทำให้คนไทยมีความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม (Full Power Leadership)

ที่มา: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05)

3. การสร้างสมการพยากรณ์และตัวแบบความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม คือ

3.1 ผลจากการวิจัยสามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในเชิงสาเหตุและผล (Causal Relation) ที่สามารถทำนายระดับความต้องการหรือคะแนนความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มของสังคมไทยได้จาก 6 สมการตามข้อ 2 ที่กล่าวแล้วข้างต้น กล่าวคือ หากต้องการทราบคะแนนหรือระดับความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มว่าเป็นเท่าใด ก็สามารถทำได้โดยการเติมตัวเลข 0-100 ที่แสดงความสามารถในการจัดระเบียบสังคมของผู้นำแบบนี้ลงไป เติมอายุของผู้ตอบ เติมความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง และเติมความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลงไป ในสมการที่ 4.3.2 ก็จะสามารถคำนวณค่าคะแนนความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มของสังคมไทยออกมาเป็นตัวเลขจำนวนหนึ่ง สำหรับสมการอื่นอีก 5 สมการก็สามารถแทนค่าสูตรหรือสมการได้ในทำนองเดียวกัน

3.2) การสร้างตัวแบบความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำทางการเมือง สามารถทำได้โดยการวาดแผนภูมิเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ได้ 1 แผนภูมิ คือ แผนภูมิที่ 4.4.1 ที่แสดงปัจจัยเชื่อมโยงที่ทำให้คนไทยส่วนหนึ่งมีความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม (Want Full Power Leadership)

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการหรือความชื่นชอบมีค่าเท่ากับ 58.17 จากคะแนนเต็ม 100 ถือว่าเกินครึ่ง แม้จะไม่สูงมาก แต่ก็สามารถแปลความได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบที่เป็นตัวแทนของสังคมไทยมีความต้องการและชื่นชอบผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มอยู่ในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2017) ที่ว่า “พลังประชาธิปไตยกำลังอ่อนลงทั่วโลก ไม่ใช่เพราะรัฐบาลประชาธิปไตยถูกแทนที่ด้วยรัฐบาลที่ไม่ประชาธิปไตยเท่านั้น แต่ประชาชนไม่รู้สึกเดือดร้อนมากนักที่หลักการประชาธิปไตยถูกละเมิด” ซึ่งไม่แตกต่างกันมากนักกับการกล่าวเปรียบเทียบของ เกษียร เตชะพีระ (2007) ที่ว่า สังคมไทยยังอยู่ใน “ปริซึม” ไม่หลอมรวม และไม่แตกออก “ในสังคมแบบใหม่คือ ประชาธิปไตย ในสังคมแบบปริซึมคือ ระบบราชการอมตยาธิปไตย” ซึ่งระบบราชการอมตยาธิปไตยนี้ หมายถึง ระบบการเมืองที่ครอบงำโดยราชการหรือข้าราชการมีอำนาจเป็นใหญ่ แต่ในงานวิจัยนี้ใช้คำว่า ผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็มมี 4 ปัจจัย เรียงตามลำดับของอิทธิพล ลดหลั่นกันลงมาคือ ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม อายุของผู้ตอบ ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง และความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แปลความอีกอย่างหนึ่งได้ว่า กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบและต้องการผู้นำแบบนี้เพราะพวกเขาเชื่อว่า ผู้นำแบบนี้สามารถจัดระเบียบสังคมได้ ไม่ให้เกิดความวุ่นวายจลาจล และสามารถแก้ไขสถานการณ์ทางการเมืองได้ ซึ่งดูเหมือนสอดคล้องกับความเห็นของ ประจักษ์ ก้องกีรติ (2016) ที่กล่าวว่า “เมื่อผ่านเหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมืองที่ต่อเนื่องยาวนานจนชินชา ไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลายคนจะโหยหาความสงบในสังคม ซึ่งถือเป็นจุดขายสำคัญของระบอบเผด็จการในปัจจุบัน” เป็นที่น่าสังเกตว่า อายุของผู้ตอบเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความชื่นชอบผู้นำทางการเมืองแบบนี้ ซึ่งเข้ามาสู่สมการเป็นลำดับต้น ๆ

และมีผลต่อความต้องการมาก กล่าวคือ อายุของผู้ตอบมีความสัมพันธ์กับความต้องการผู้นำแบบนี้อย่างมีนัยสำคัญ จากผลการวิจัยของนักวิชาการหลายคน พบว่า ความต้องการในแบบผู้นำทางการเมืองขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ บทบาทและนโยบายของรัฐบาล และพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจของประเทศ เป็นที่ทราบกันว่า นโยบายด้านเศรษฐกิจของผู้นำทางการเมืองมักส่งผลต่อความชื่นชอบความนิยมทางการเมืองและแบบผู้นำทางการเมืองที่ประชาชนต้องการ อีกทั้งส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ เป็นต้นว่า อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ส่งผลกระทบต่ออย่างมากมายต่อชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตปกติของประชาชน ดังงานวิจัยของ กิ่งดาว จินดาเทวิน (2551) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อการดำเนินงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ในจังหวัดอุดรธานี จะเห็นได้ว่าปัญหาเศรษฐกิจเป็นปัญหาสำคัญมากที่กระทบต่อแบบผู้นำทางการเมืองที่ประชาชนชื่นชอบ แต่เรื่องเศรษฐกิจก็เป็นเรื่องยากที่ผู้นำทางการเมืองจะจัดการและควบคุม เนื่องจากมีความผันผวนอย่างมากเกี่ยวพันกับเศรษฐกิจระดับโลกด้วย ดังงานวิจัยของ เอกรัฐ ลิขิต (2542) เกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุนในหุ้นกู้ภายใต้วิกฤติเศรษฐกิจไทย เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำหรือเศรษฐกิจเฟื่องฟูก็จะส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นค่าครองชีพ ภาวะการมีงานทำ การทำมาค้าขาย ฯลฯ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจของผู้นำแต่ละแบบก็จะแตกต่างกัน อันส่งผลต่อความชื่นชอบของประชาชนต่อผู้นำแต่ละแบบก็แตกต่างกันด้วย งานวิจัยนี้เช่นเดียวกัน คือ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการหรือความชื่นชอบในตัวผู้นำแบบนี้ เพียงแต่งานวิจัยนี้มีความลึกมากกว่า คือ บอกขนาดและทิศทางด้วย ในกรณีนี้ มีเครื่องหมายเป็นลบต่อผู้นำแบบนี้ เพราะมีสาเหตุมาจากการขาดความเชื่อถือ ขาดการยอมรับจากต่างประเทศและมหาอำนาจ

ผลการวิจัยนี้ สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ สร้างตัวแบบความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตัวแปรได้ (ดูสมการและแผนภูมิ) ในขณะที่งานวิจัยอื่นมักไม่ได้ทำหรือทำไม่ได้ เนื่องจากการออกแบบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน และเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแตกต่างกัน กล่าวคือ งานวิจัยอื่น ๆ มักจะใช้การวัดเป็นระดับนามมาตรา (Nominal) อันดับมาตรา (Ordinal) เป็นส่วนใหญ่ เช่น ให้ตอบเป็น ใช่ ไม่ใช่ หรือเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือให้ตอบเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แต่ในการวิจัยนี้กำหนดให้การวัดเป็นแบบอันตรมาตรา (Interval) ให้ผู้ตอบให้ค่าเป็น 0-100 ทำให้สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณได้สูงกว่า หลากหลายมากกว่า ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ใช้การวิเคราะห์แบบวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) และได้ทำ 2 รอบด้วย ในขณะที่งานวิจัยอื่นไม่ได้ทำแบบนี้ เพราะไม่ได้ออกแบบงานวิจัยมาตั้งแต่ต้น จึงไม่สามารถมีผลลัพธ์จากงานวิจัยได้แบบนี้ งานวิจัยนี้จึงถือว่าเป็นงานที่ริเริ่มอันหนึ่งที่ทำแตกต่าง ตั้งแต่วิธีการวิจัยและผลลัพธ์ของการวิจัย งานวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยแบบภาวะผู้นำอื่นที่มักจะแบ่งประเภทผู้นำออกเป็นหลายแบบ เช่น 3 แบบ หรือ 4 แบบ หรือ 5-6-8 แบบหรือเกินกว่านั้น ทำให้เกิดความคาบเกี่ยว ซ้ำซ้อน ไม่ชัดเจนในการแบ่งแยกให้ขาดจากกัน งานวิจัยนี้จึงแบ่งประเภทให้น้อยลงเพื่อลดความซ้ำซ้อนสับสน โดยได้แบ่งแบบผู้นำออกเป็น 2 ประเภท คือ “ผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มที่มีลักษณะที่มาของอำนาจ รูปแบบพฤติกรรมการใช้อำนาจจะเป็นแบบสั่งการ ตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด (บางคนอาจจัดประเภทว่าเป็นผู้นำแบบเผด็จการ) ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้ในความหมายที่ใกล้เคียง และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี คำว่า “ผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม” (Full Power Leadership) เป็นคำใหม่ที่ถูกนำมาใช้เมื่อทหารเข้ายึดอำนาจการปกครองและการบริหารประเทศจากรัฐบาลพลเรือนที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วประกาศว่ามีอำนาจเต็มในการบริหารจัดการประเทศในทุก ๆ ด้าน เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

โดยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวที่มีกฎหมายมาตราต่าง ๆ มารองรับอำนาจนั้น ๆ และอีกแบบหนึ่งคือ “ผู้นำทางการเมืองแบบประชาธิปไตย” (Democratic Leadership) ซึ่งจะไม่กล่าวถึงในงานนี้ อย่างไรก็ตาม ในทุกสังคมผู้นำมักเป็นไปตามสถานการณ์หรือตามเงื่อนไข กล่าวคือ ไม่มีแบบใดที่ทำให้ประสบผลสำเร็จได้ตลอดไป ต้องปรับไปตามสถานการณ์ขององค์กรและผู้ตามในขณะนั้น ในการเมืองไทยก็เช่นเดียวกัน มีสถานการณ์การเมืองต่าง ๆ เกิดขึ้นเสมอ แบบผู้นำทางการเมืองก็ต้องปรับเปลี่ยนไปให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ

งานวิจัยในลักษณะนี้ยังมีน้อย เพราะส่วนใหญ่เป็นการสำรวจแล้วนำมาคำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ (เปอร์เซ็นต์) ของผู้ตอบเท่านั้น และอาจมีการเปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยด้านภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยว่า แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งงานวิจัยนี้แตกต่างจากการวิจัยแบบภาวะผู้นำทั่วไป ที่มักเน้นไปที่ลักษณะพฤติกรรม การใช้อำนาจของผู้นำที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จของงานในองค์กรที่ตนเป็นผู้บริหาร แต่งานนี้เป็นงานวิจัยที่เน้นไปที่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผู้นำทางการเมืองของตน เพื่อศึกษาว่าบุคคลที่เป็นประชาชนนั้นต้องการหรือชื่นชอบผู้นำทางการเมืองแบบใด เพราะเหตุใด งานวิจัยส่วนใหญ่มักจะศึกษาถึงปัจจัยด้านภูมิหลังของผู้ตอบ เช่น ภูมิฐานะ (ภาค) เพศ อายุ การศึกษารายได้ และอาชีพของประชาชนว่ามีความสัมพันธ์กับแบบผู้นำหรือไม่ อย่างไร อาทิ งานวิจัยของ ภูษิตา อินทรประสงค์ และคณะ, 2554; สมเกียรติ บาลลา, 2554; ธมลวรรณ มีเหมย และคณะ, 2554; มรุมนต์ แคเทอร์เรนซ์, 2554; กฤติยา ใจหลัก พริตซ์เจอร์ลด์ และคณะ, 2551; รภัสศา พิมพา, 2557 เนื่องจากผู้นำของทุกองค์กรมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับผู้นำของทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นองค์กรทางธุรกิจ องค์กรราชการ องค์กรสังคม และองค์กรทางการเมือง รวมถึงรัฐบาลที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะทำงาน การศึกษา

เกี่ยวกับผู้นำจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ปัจจัยด้านภูมิหลังของผู้ตอบหรือปัจจัยส่วนบุคคลจึงมีความสัมพันธ์กับแบบของผู้นำที่ชื่นชอบด้วย ซึ่งในการวิจัยนี้ก็ได้ศึกษาเช่นเดียวกัน พบว่า มีเพียงบางปัจจัยเท่านั้นที่ผลการทดสอบสมมติฐานมีความสอดคล้องตรงกัน คือในข้อที่ว่า อายุของผู้ตอบมีความสัมพันธ์กับความชื่นชอบหรือความต้องการผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม เป็นต้น

การวิจัยในครั้งนี้ได้ผลการวิจัย ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ที่สามารถทำนายคะแนนหรือระดับความต้องการในผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มได้ แสดงให้เห็นถึงแนวทางในการสร้างทฤษฎีทางการเมืองว่า การมีผู้นำทางการเมืองเป็นแบบใด จะต้องคำนึงถึงปัจจัยอะไรบ้าง ปัจจัยใดที่เข้ามาในสมการก่อน แสดงว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือมีผลต่อความต้องการในแบบผู้นำนั้นมากที่สุด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ คือ ปัจจัยสำหรับผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม (Full Power Leadership) ได้แก่ ความสามารถในการจัดระเบียบสังคม อายุของผู้ตอบ (การมีอายุมากขึ้นหรือคนแก่สูงวัยที่ชื่นชอบหรือต้องการผู้นำแบบนี้) ความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมือง และความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับ .05) ต่อความต้องการผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็มทั้งสิ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นการริเริ่มในทางวิชาการ มีความพยายามที่จะนำมาสร้างเป็นทฤษฎีหรือสมการพยากรณ์เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์และปฏิบัติให้ใช้ได้จริง จำเป็นต้องใช้ความพยายามทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม ขยายพื้นที่การวิจัยและเก็บข้อมูลให้มากขึ้น เพื่อนำมาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ให้ได้

ผลจากการวิจัยสามารถนำมาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะได้ คือ

1. สำหรับผู้นำทางการเมืองแบบมีอำนาจเต็ม เพื่อให้คะแนนระดับความชื่นชอบหรือความต้องการมีมากขึ้นอย่างยั่งยืน ควรปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

1.1 ควรเพิ่มความสามารถในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันการณ์

1.2 ควรเพิ่มความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ทางการเมืองให้สำเร็จ โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน และการยอมรับจากต่างประเทศมาประกอบด้วย

1.3 ควรปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อน โดยการเพิ่มความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้มากขึ้น โดยให้คำนึงถึงการยอมรับและเชื่อถือจากต่างประเทศเป็นสำคัญ

1.4 ควรเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และการฉ้อโกงต่าง ๆ

1.5 ควรเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ

1.6 ควรเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาบ่อนการพนัน ปัญหาผู้มีอิทธิพล ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การบุกรุกป่าและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

1.7 ควรจัดทำโครงการที่ให้ความสำคัญหรือให้ประโยชน์แก่ผู้ที่มีอายุมาก เพราะเป็นผู้ที่มีแนวโน้มชื่นชอบผู้นำแบบมีอำนาจเต็ม

1.8 ควรคิดค้นนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน “ที่โดนใจ” ที่ประชาชนไม่รู้สึ

2. สำหรับนักวิจัย ควรนำวิธีการวิจัยนี้ไปทำซ้ำหรือดัดแปลง หรือขยายขอบเขตการวิจัย หรือเจาะลึกให้มากยิ่งขึ้น จนได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น มีข้อมูลเด่นชัดมากขึ้น เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยนั้นมาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ให้ได้ต่อไป นอกจากนี้ ยังอาจใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative method) เข้ามาผสมผสานเพื่อให้งานวิจัยมีความละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กระปุกดอทคอม. (2557). *เปิดผังโครงสร้างอำนาจเต็ม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ คสช.* วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าได้ถึงจาก <https://hilight.kapook.com>view>
- กฤติยา ใจหลัก พริตซ์เจอร์ลด์ และคณะ. (2551). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 2(1), 99-110.
- กิ่งดาว จินดาเทวิน. (2551). *ผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อการดำเนินงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ในจังหวัดอุดรธานี*. อุดรธานี: สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- เกษียร เตชะพีระ. (2007). *สังคมไทยยังอยู่ในปริซึม*. วันที่ค้นข้อมูล 20 สิงหาคม 2560, เข้าได้ถึงจาก <https://prachatai.com>journal>2007/11>
- เดลินิวส์. (2557). *มาตรา 44 อำนาจพิเศษ คสช.* วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าได้ถึงจาก <https://www.dailynews.co.th>article>
- ธมลวรรณ มีเหมย และคณะ. (2554). ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ จิตวิญญาณในองค์กรที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับต้นธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 21(2), 447-455.
- ธวัช บุญมณี. (2550). *ภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2017). *ฐานทางสังคมของเผด็จการ*. วันที่ค้นข้อมูล 20 สิงหาคม 2560, เข้าได้ถึงจาก <https://prachatai.com>journal>2017/06>

- บุศรา นิยมเวช. (2559). การยอมรับบทบาทของทหารในการเมืองไทยของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล: กรณีศึกษาการรัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2557. *วารสารรัชภาคย์*, 10(20).
- ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2016). *ทำไมระบอบเผด็จการจึงประสบผลสำเร็จในสังคมไทย*. วันที่ค้นข้อมูล 20 สิงหาคม 2560, เข้าถึงได้จาก [thementum.co>momentum-feature-d](https://thementum.co/momentum-feature-d)
- พรทิพย์ อัยยิมานพันธ์. (2547). Leadership for Organizational Effectiveness. *การบริหารคน*, 3(24) , 65-68.
- ภูษิตา อินทรประสงค์ และคณะ. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำระบบบริหารแบบ 4 ระบบของหัวหน้าหอผู้ป่วย และความเครียดในงานของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคเหนือ. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, ฉบับพิเศษ, 38-51.
- มรุมนต์ แคนเทอร์เรนซ์. (2554). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารกับความผูกพันองค์กรของพนักงานในองค์กรพัฒนาธรรม ABC*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มัลลิกา ต้นสอน. (2544). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- รภัสศา พิมพ์า. (2557). *ภาวะผู้นำของนิสิตครูหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ. 5 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์การศึกษาบัณฑิตมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิกิพีเดีย. (2557). *รัฐประหารในประเทศไทย พ.ศ. 2557*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าได้ถึงจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

สมเกียรติ บาลลา. (2554). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อำเภอเมืองปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.*

สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. (2557). *ดุสิตโพลคนชอบ รบ.ประยุทธ์ มากกว่า รบ.ลต.-ชมทำงานเร็ว ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ รัฐบาล 15 มิถุนายน 2557. วันที่ค้นข้อมูล 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึง ได้จาก suandusitpoll.dusit.ac.th*

สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2527). *พฤติกรรมการลงคะแนนเสียง เลือกตั้งของคนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

สำนักข่าวอิสรา. (2557). *โครงสร้างการแบ่งงานบริหารประเทศ - อำนาจหน้าที่ “คสช.” ฉบับเต็ม. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าได้ถึงจาก <https://www.isranews.org>>isranews-scoop*

เอกรัฐ ลิขิต. (2542). *ความเสี่ยงจากการลงทุนในหุ้นกู้ภายใต้วิกฤติเศรษฐกิจ ไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*

Cardona, P. (2000). Transcendental leadership. *Leadership & Organizational Development Journal*, 21(4), 201-206.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Den Hartog, D. N. & Koopman, P. L. (2001). *Leadership in Organization. Handbook of Industrial, Work and Organizational Psychology: Volume 2 Organizational Psychology. London: Sage Publication Ltd.*

- Fry, L.W. (2003). Toward a theory of spiritual leadership. *The Leadership Quarterly*, 14(6), 693-727.
- Goodwin, V. L., Wofford, J. C. & Whittington, L. C. (2001). A theoretical and empirical extension to transformational leadership construct. *Journal of Organizational Behavior*, 22(7), 759-774.
- Greenberg, J. & Robert A. B. (2000). *Behavior in Organizations* (7th ed.). New York : Prentice-Hall.
- Hoy, W. K. & Cecil, G. M. (2001). *Educational Administration: Theory, Research, and Practice* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Lane, R.E. (1964). แนวคิดความต้องการของมนุษย์. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าได้ถึงจาก www.research-system.siam.edu>i
- Lewin, K., Lippit, R. & White, R.K. (1939). Patterns of aggressive behavior in experimentally created social climates. *Journal of Social Psychology*, 10(2), 271-301.
- Likert, R. (1967). *The human organization: Its management and value*. New York: McGraw-Hill.
- Maslow, A. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row.
- Muchinsky, P. M. (2003). *Psychology applied to work: an introduction to industrial and organizational psychology* (7th ed.). North Carolina: Thomson Wadsworth.

Yamane, T. (1967). *Statistics An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). Tokyo: Harper International Edition.
